

T O M Á Š P E C I N A

Městský soud v Praze

předseda soudu

Spálená 2

112 16 Praha 2

V Praze dne 20. července 2004

Věc: Stížnost na postup místopředsedy Obvodního soudu pro Prahu 8

Dne 17. 6. 2004 jsem jako zástupce veřejnosti přítomný hlavnímu líčení v trestní věci obžalovaných Ondřeje B. a Slavomíra T., vedené Obvodním soudem pro Prahu 8 (dále jen „soud“) pod sp. zn. 1 T 65/2004, zaslal stížnost předsedkyni soudu (v příloze), v níž jsem poukázal na to, že v rozporu s ustanovením § 11 odst. 1 *in fine* vyhlášky č. 37/1992 Sb., jednacímho řádu pro okresní a krajské soudy (dále jen „jednacím řád“), které výslovně zakazuje, aby se kromě soudních osob někdo další v jednacím síni před vyvoláním věci zdržoval, byla před vyvoláním věci byla v této místnosti přítomna státní zástupkyně.

Rovněž jsem se v tomto podání pozastavil nad tím, že v budově soudu je jedna místnost vyhrazena státním zástupcům, což podle mého názoru odporuje principu rovnosti procesních stran vůči soudu, a požádal jsem o citaci právní normy, která takové opatření umožňuje.

Sdělením č. j. Spr 938/2004 ze 14. 7. 2004 (v příloze) označil místopředseda soudu JUDr. Luboš Vrba mou stížnost za nedůvodnou. Neboť jsem nucen na námitkách uvedených ve stížnosti trvat a navíc jsem přesvědčen, že argumentaci sdělení nelze přisvědčit, nezbývá mi nyní než podat na postup místopředsedy soudu

stížnost (nesouhlas se způsobem se vyřízení stížnosti)

ve smyslu ustanovení § 174 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích a navrhnout, aby předseda Městského soudu v Praze jakožto nadřízeného soudu krajského uložil místopředsedovi soudu stížnost znovu projednat a rozhodnout o ní odlišným způsobem.

Odůvodnění

Místopředseda soudu ve svém sdělení uvádí, že před hlavním líčením v předmětné věci, které bylo nařizeno na 9.00, se konalo hlavní líčení ve věci č. j. 1 T 46/2004, a mezi těmito dvěma jednáními samosoudkyně JUDr. Pilařová jednacím místnost opustila.

K tomu je však třeba podotknout, že žádné takové jednání na rozpisu práce vyvěšeném před jednacím sálkem uvedeno nebylo a lze tedy vyslovit důvodnou pochybnost o pravdivosti proponovaného tvrzení místopředsedy soudu. Kromě toho jednacím řádem *expressis verbis* uvádí, že „*není přípustné, aby se kromě soudních osob někdo další zdržoval v jednacím sálku před vyvoláním věci*“, nikoli že je zakázáno, aby se před vyvoláním věci v jednacím sálku zdržoval někdo další v přítomnosti soudních osob, a je tedy zřejmé, že uvedeným jednáním k porušení jednacího řádu došlo.

Nelze než dovést, že v tomto bodě bylo moje stížnost **plně důvodná** a místopředseda soudu pochybil, jestliže ji za takovou neoznačil.

Ve druhé otázce argumentuje místopředseda soudu skutečností, že státní zástupci musí být v budově soudu po celý jednacím den a je proto vhodné, aby jim soud umožnil zdržovat se ve zvláštní vyhrazené místnosti. Tomuto argumentu lze přisvědčit, je však třeba uvést, že státní zastupitelství je státním orgánem odlišným od soudu a je primárně věcí jeho samotného, aby svým státním zástupcům zajistil odpovídající podmínky k práci. Činí-li tak soud, může se tak dít pouze na základě explicitního ustanovení zákona nebo jiného právního předpisu, které to nařizuje nebo dovoluje, nikoli voluntaristicky a nesystémově na úrovni jednoho okresního soudu. Postup soudu budí oprávněné pochybnosti o jeho nezájmovosti.

Proto ačkoli s argumentací místopředsedy soudu částečně souhlasím, mám i zde za to, že moje stížnost byla **důvodná** a místopředseda soudu pochybil, jestliže ji zamítl.

S pozdravem

Tomáš Pecina

Přílohy